

[LICHTARZOWY *ai*

G sg m lichtarzow(e)go.

Sł stp notuje, *Cn* brak.

Przymiotnik od „lichtarz”; należący do lichtarza, związany z lichtarzem: Jednościana była śprawa ffeści prętow/ kthore wychodziły ze słupką lichtarzowego [de stipite candelabri]. Leop Ex 37/19 (Linde).

KN